

יומא דף סו

בן יהוידע

שם א"ל אין חכמה לאשה אלא בפלך. י"ל למה דחה אותה בדברים אלו ומה שייכות יש לשאלתה בדבר זה של פלך. ונ"ל בס"ד כי איתה אשה אע"פ שהיתה חכמה טעמה בשאלה זו טעות גדולה כי עשתה יסוד בטעות ובנתה עליו שאלתה דהיא הניחה במונח שמעשה העגל שוין ולכך שאלה למה אין מיתתם שוה. ובאמת יסוד זה כוזב דאין מעשה העגל שוין שיש בעדים והתראה ויש עדים בלא התראה ויש לא עדים ולא התראה וגם בגוף המעשה יש שינויים אחרים יש זבח וקטור ויש גפף ונסק בלבד ויש שמח בלבו בלבד וכדאמר בגמרא. והנה ידוע שהחטא נדמה לחוט כמ"ש היו מושכי העון בחבלי השוא וכעצות העגלה חטאה, וכחז הרב חסד לאברהם ז"ל נהר ל"ח וז"ל דע כי החטא נמשל לחבל של שני חוטין והעון נמשל לחבל של שמונה חוטין והפשע נמשל לחבל של עשרים חוטין בסוד ר"ת בובה חרפה כלימה וכו' ע"ש. ועוד מלינו בסוכה דף נ"ב דאמרו ילה"ר דומה לחוט של צביא ע"ש. והנה זאת האשה דחשבה כל מעשה העגל שוין נמלא טייתה בדעתה כל החוטין של החוטאין והיולה"ר שלהם ביחד ובאמת אינו כן אלא זה חוטו עב וזה ציטוני וזה דק שא"ח לטוות אותם ביחד לעשותם שוים דאיך ישו צטויה ורב המרחק בין זה לזה כדי שתבא לשאל למה אין מיתתם שוה, לכן א"ל אין חכמה לאשה אלא בפלך שטושין בו חוטי למר או פשתן שיודעת להשוות שם חבל בחוטין של טונות ופשעים אין לה חכמה שאין יודעת לעשות להם שיעור בדעתה ואינה מבחנת בין גם לדק והואיל וידע שהיא חכמה השיב לה ברמז: